

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 10. julija.

Odkar se je v Avstriji začelo ustavno življenje, odkar nam je podeljena pravica, da si volimo svoje lastne zastopnike, pojavljajo se na dolgem Štajerskem z nekako trdovratno doslednostjo na volilnih bojnih zrcalnih gladini vedno iste prikazni, bojevati se nam je vedno pod enako neugodnimi uveti. Ne le, da nam po znanej Šmerlingovej volilnej geometriji ne pripada več, nego osem poslancev, da tedaj nikdar niti približoma ne moremo dospeti toliko kvišku, da bi naših zastopnikov glas imel veljavo in vsaj nekaj odvage, nas zgodovina vseh volilnih shodov in bojov uči, da politična oblast našemu prizadevanju nikdar in nikjer ni bila laskavo naklonjena, marveč navadno kar naravnost protivna, da so se nam stavile ovire in težkoče, kjer je le bilo možno in da so naša prava, naše v zakonih podprte pravice v vsacem posamičnem slučaju podredjevale se naših nasprotnikov težnjam.

Ti pa, naši politični sovragi namreč, so s prvega početka, videč, da mi po številu prevagujemo, prisvojili si bojno taktiko, da jim godi vsako še tako podlo sredstvo; zatrosili so korupcijo mej prosti narod in povsodi skušali s surovo silo zagotoviti si uspeh, in kakor bi se ta poziv na surovo silo odobral od zgoraj dol, so zle posledice takega početja zarezovala se na rovaš naših ljudij, dočim so duševni očetje vsakršnih taci izgrediv zadovoljno se smijali v pest.

Od prvih volitev v Mariboru, ko so mesarske pse ščuvali na naše volilce in postavili vso sodrgo na noge, da bi psovala in napadala kakor priproste kmeta tako tudi vsacega narodnjaka in celo kandidate same, — od naročenega napada v Hočah, kjer so kmetske fante podmitili in upijali, da so zavratno napadali čitalničarje Mariborske, — od ponesrečene dijaške veselice na Ptujski gori, kjer je marsikateri narodnjak bil v ozbiljni nevarnosti, do znanega izgrediva v Novej vasi pri Bistrici in zdaj zopet v Šmartinu na Pohorju, vleče se kakor rudeča nit isti bojni način: Izizivanje najnižjih strastij, podmitenje, žganje in kot posledica surova sila in krvav pretep.

In pri vseh teh izgrediv kaže se nam še drug

jako žalosten moment. V vsacem navedenih slučajev bila je javna tajnost, kdo so intelektualni prouzročitelji, kdo je postavil pijane marijone na pozorišče, kdo jim dajal denar, a nikdar se nobenemu ni niti las zakrivil, in ko so bili v najhujšji zadregi, pomagati je morala kriva prisega in vse se je potlačilo, če ne zaradi družega, saj zaradi lovskega prijateljstva.

In če si ogledamo zadnjo velečudno afero v Šent-Juriji, tudi ne moremo pojmiti, kako čudna so pota južno-štajerske previdnosti. Izmej Celjanov in nemškutarjev ni bil nihče tepen, niti udarjen, a vender so naše posestnike in kmetske fante vezali in tepli ter utaknili v zapor, a živ krst še do sedaj ni čul, da bi se bil le jeden Celjanov pozval v odgovor. Kaj čuda potem, če je pravno čuvstvo omajano, če ni pravega zaupanja v kroge, katerim je čuvati našo osobno varnost in naš imetek, če se bode temu nemško-liberalnemu terorizmu prej ali slej odzval odpor, če bode tudi štajerski Slovenec prisiljen pomagati si sam in zatajiti svojo golobjo nrav.

Navadno je, predstavljati Temido z zazezanimi očmi, a z ozirom na dogodke na dolgem Štajerskem uriva se vsacemu prepričanje, da je zavesa odmaknena, a da Temida le to ugleda, kar se jej shodno zdi in da se včasih jako žkodoželjno in porogljivo smije, komu? tega niti treba razpravljati.

Kakor pred 13 leti v Novoveškeji aféri, tako se tudi danes povodom krvave rabuke v Šmartinu s prstom kaže na moralne prouzročitelje tega izgrediva, stare babure vedó, v čigavej roki so žice, na katerih so morali plesati Šturm, Sorko in njih drugovi, a kakor se Novoveška aféra izgubila v pesku strankarstva in roka pravice ni tistih dosegla, ki po cele noči neso spati mogli, tako se je tudi sedaj bati, da ne bode potrebne energije in dovolj resne volje, zaslediti in zgrabiti prave činitelje in podpihvalce.

V interesu toli potrebnega pravnega čuvstva bi moral vsakdo kaj takega globoko obžalovati, a kdo nam more šteti v zlo, ako smo po izkušnjah mnogih let postali „neverjetni Tomaži“, ako verujemo le to, kar vidimo črno na belem, kar nam je možno z roko potipeti?

Ker so taki izgredivi in škandali okolu Slovenske Bistrice že udomačeni in tako rekoč na dnevnem redu, ker se je v tem slučaju pijana svojat zagrešila celo nad varuhi javne varnosti, nad c. kr. žandarji — katere so le narodnjaki velike opasnosti, morebiti smrti rešili — moramo z vso odločnostjo zahtevati, da se preiskava z vso strogostjo vrši, da se za kulisami skriti krivci izvečejo na dan, da bode jedenkrat konec temu brezpravnemu stanju, da bode prosti narod zadobil prepričanje, da so pred zakonom vsi jednaki: bogataš, kakor zadnji kočar.

Vprašanje o prestolonasledstvu na Holandskem.

Princ Oranski še ni odšel k večnemu počitku, ko so že inozemski časniki razpravljali vprašanje o prestolonasledstvu na Holandskem, in ta polemika se je še povečala, ko je prišla vest o smrti prestolonaslednika. Ustava holandska daje na to sledeči dosti jasni odgovor. Petnajsti odstavek ustave slove, da ko bi se iz kraljevega zakona ne rodil sin in bi iz doma Oransko-Nassauskega ne bilo moških naslednikov, prestol preide na princesinjo Viljemino. Na Holandskem velja sališki zakon, a če izumre moško nasledstvo po direktni liniji, preide krona na žensko linijo, tako da je hči jako starega kralja Viljema III. iz drugega zakona, šttilatna Viljemina zakonita naslednica. Princesinja šteje se polnoletno z osemnajstim letom, in tedaj zahteva ustava regenta, ako bode poklicana poprej k vladanju. V regentski svet imajo pravico biti izvoljeni člani kraljeve rodovine, mej njimi tudi kraljica, voliti jih pa obe zbornici. Ustava zahteva, da se še v življenji kralja izda zakon, ki določuje izvolitev članov regentstva, ako naslednik ne bode še polnoleten. Vsak član regentstva mora, predno nastopi svojo dolžnost, priseči pred posebnim zasedanjem parlamenta, da bode sveto izpolnoval vse dolžnosti, ki mu jih nalaga regentstvo, zlasti pa prizadeval se, ucepiti v dušo mladega vladarja čuvstva k ustavi, in ljubezen k narodu. Ustava govori povsod samo o kralji, t. j. o moškem nasledstvu, pa te njene določbe tičejo se tudi princesinje. Drugače se glasi ustava glede regenta, namreč o poklicu in dolžnostih tega, kateri bode obdan s kraljevo oblastjo,

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXXVII. Poglavlje.

Odpuščenje.

(Dalje.)

— Za njim ste tedaj prišli v slobodo! — vprašal je Ivan razbojnika. — Od kod ga poznate?

— Milostljivi car, — odgovorili so poluglasno razbojniki, — rešil je našega atamana, ko so ga hoteli obesiti v Medvedovki. Ataman ga je tudi odpeljal iz ječe!

— V Medvedovki? — rekel je Ivan in nasmejati se. — To je moralo biti tedaj, ko si ti Homjaka in njegove tovariše dal pretepti? Jaz še to dobro pomnim. Odpustil sem ti prvo krivdo, pa bil si, po najinem dogovoru, posajen v ječo za novo krivdo, kajti napal si moje ljudij pri Morozovu. Kaj rečeš na to?

Serebrjani je hotel odgovoriti, pa carjeva varuhinja ga je prehitela.

— Naštevati hočeš njegove krivde! — rekla

je Ivanu srdito. — Namesto, da bi ga nagradil, ker je razbil sovražnike, branil Kristusovo cerkev, pa le gledaš, kako bi našel na njem kako krivdo. — Ali ti še ni bilo dovolj mučenja v Moskvi, volk ti!

— Molči, starka! — rekel je Ivan: — ni da bi mi babe zapovedovale.

Če tudi je bil nevoljen na Onufrevno, vender jo ni hotel dražiti; obrnil se je od Serebrjanega, in rekel je klečečim razbojnikom:

— Kje je vaš ataman, razbojniki? Stopi naj naprej!

Serebrjani odgovoril je za razbojnike.

— Njih atamana ni tukaj, car. Odšel je takoj po Rjazanskej bitvi. Vabil sem ga, pa ni hotel z nami.

— Ni hotel! — ponovil je Ivan: — zdi se mi, da je ta ataman oni slepec, ki se je s starcem splazil v mojo spalnico. Poslušajte raztrganci, jaz bodem velel poiskati vašega atamana in obesiti ga na kol.

— Tebe bodo pa na onem svetu hudiči obesili na kol! — zamrmrala je varuhinja.

A car se je naredil, kakor da ne sliši in nadaljeval je gledajoč razbojnike:

— Vas pa pomilostim zato, ker ste se sami

pokorili. Privalite jim pet sodov medicine na dvor! Nu, kaj? Ali si zadovoljna, stara prismođa?

Varuhinja je zamigala z ustni.

— Živel, car! — zakričali so razbojniki. — Ubogali bomo tebe, milostljivi car! Zaslužili tvoje odpuščenje z glavami!

— Dajte jim, — nadaljeval je Ivan, — jeden dober kaftan in jedno grivno na vsacega moža. Zapišem jih v opričino. Ali hočete, razbojniki, služiti mi pri opričnikih?

Nekateri so umolknili; pa večina je zakričala:

— Radi služimo tebi, oče, kjer ukaže tvoja carska milost!

— Kako misliš, — rekel je Ivan z zadovoljnim obrazom k Serebrjanemu, — ali so dobri za vojsko?

— Za vojsko so dobri, — odgovoril je Nikita Romanovič, — samo v opričnike jih ne veli zapisati.

Car je menil, da Serebrjani šteje razbojnike za nevredne take časti.

— Ko jaz koga pomilostim, — rekel je slovesno, — ne pomilostim ga le na pol!

— Pa kaka je ta milost, car: — izvilo se je iz prsij Serebrjanemu.

dokler ne bode polnoleten kralj ali kraljica sli pa če bi kralj ne bil sposoben prevzeti vladanja. Imenuje se z zakonom. Regent mora se imenovati še za kraljevega življenja, da vlada ne ostane brez glave. Zato se bode za slučaj nepolnoletnosti Viljemine sedaj regent imenoval brez odlašanja. On se zaveže s prisego zvesto služiti ustavi. Dokler ni imenovan regent, se kraljeva oblast začasno izroči državnemu совету in članom ministerstva. Sovet izvoli iz svoje srede predsednika, kateremu morajo drugi člani priseči. Ustava molči o tem, ali se more kraljica mati imenovati za regentijo, pa tega tudi ne prepoveduje. Navadno se regent izbira iz princev, ki so sorodni prestolu, kjer pa ni taci, mora preiti regentstvo na kraljico-mater. Razen tega ustava določuje, da del kronin的角度 dohodkov dobiva regent, a prepoveduje, da bi spremenil kak temeljni zakon. Predzadnji 198 ti odstavek ima namreč jako važno določbo, zlasti pri sedanjih okoliščinah: „Za časa regentstva ne sme se premeniti ustava niti red prestolonasledstva“.

Pri tako jasnem in določenem zakonu o prestolonasledstvu mislil bi kdo, da se Holandiji ni treba bati za svobodo in nezavisnost, pa v inozemstvu iz nekega vzroka mislijo drugače. Največ hrupa napravljajo povodom smrti Oranskega princa radikalni francoski organi, kateri trdijo, da Bismarck čaka samo smrti starega kralja, da bi posegel po Holandskem. Ko bi imel na Holandskem veljavo sališki zakon brez prehoda krone na žensko linijo, še tedaj bi Nemčija ne imela pravice posegati na Holandsko. Pa še najzmernejši organi priznavajo, da je smrt Aleksandra Oranskega prouzročila neko težkočo, to je, kar se tiče Luksenburga. Ta velika vojvodina, združena s Holandijo, pripadala je leta 1815 do 1866 k nemški zvezi, in njeno prebivalstvo, po večjem nemško, sestavlja sedaj nekako samostojno državo. Tam ženske neso dopuščene k prestolonasledstvu. Tega zakona ni spremenila ustava z leta 1841, niti z leta 1856, in dokler nastopi v Haagu princezinja Viljemina prestolonasledstvo, mora se odločiti vprašanje, ali še ostane Luksenburg pridružen pri Holandiji ali ne po smrti Viljema III. Nemško časopisje trdi, da prebivalstvo Luksenburško nikakor ne mara za zvezo z Nizozemci; ni dolgo tega, ko je bil Luksenburg vedno v razdoru s centralno vlado v Haagu, in ko se je leta 1868 raznesla vest, da boce kralj Viljem odstopiti veliko vojvodino Franciji, ni to v Luksenburgu napravilo nikake žalosti. Prebivalstvo Luksenburga živi k Holandiji v takih razmerah, kakor prebivalstvo Norvegie k Švedski. Zato je pa navstala v inozemstvu opravičena bojazen, da bode za rešenje tega vprašanja treba posebne konference. Londonski dogovor z 1867. l. priznal je Luksenburg za nevtralno vlast. Tako da bo protestovala Francija, ko bi Luksenburg prešel po Nassauskem domu v sestav Nemčije. Malo je manjkalo, da ni že jedenkrat Napoleon III. objavil Nemčiji vojne zaradi Luksenburga. Morda se pa bode to vprašanje prosto rešilo s tem, da luksenburške vlasti izmene nasledstvo tako, da bode krona tudi lahko prehajala na ženske. To bode tudi najbolj sposobno rešiti navstale težkoče, katere strašijo evropske države, trepetajoče za evropski mir.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. julija.

Finančni minister je naročil upravi solnin v Wiehczki, da brezplačno da 6000 meterskih stotov soli potrebnim občinam v Galiciji za zboljšanje živinske krme. Karol-Ludovikova železnica se je pa ponudila za brezplačno prevažanje te soli.

Volitve v deželni zbor v Bukovini za kmetske občine bile so predvčeraj. Izvoljeni so deželni predsednik, pet okrajnih glavarjev, jeden okrajni sodnik, jeden sodnijski adjunkt in štirje veleposestniki. Izvoljeni pripadajo ali k vladnej ali k rumunskaj stranki, pa noben ni nemški liberallec. Jedino, kar je pomena vredno pri teh volitvah je, da profesor Tomaszczuk ni več voljen. Nemški liberalni listi trdijo, da ni več kandidoval, morda si ni več upal zmagati. — Spodnjeavstrijsko veleposestvo je včeraj volilo v deželni zbor. Kako je volitev izpala, se še ne ve, pa najbrž je po prizadevanji srednje stranke izvoljenih nekaj konservativcev.

Moravski deželni glavar Adalbert baron Widmann je predvčeraj poslednjikrat predsedoval seji deželnega odbora. Konci seje odložil je deželno glavarstvo v roke svojega nemestnika dr. Wenzliczke, in v posebnem govoru poudarjal, da ga nadosed desetletna starost sili odtegniti se političnemu življenju. Potem se je zahvalil deželnim odbornikom za marljivo delovanje. — V tej seji je deželni odbor pritrdil nasvetom finančnega poročevalca dr. Adolfa Promberja, ki nasvetujejo sledeče številke za deželni budget: deželni zaklad: potrebščine 3,212,229 gld., pokritje 514,502 gld. nepokriti primankljaj 2,697,727 gld.; zaklad zemljiščine odveze: potrebščine: 1,742,912 gld., pokritje 994,918 gld., primankljaj 748,000 gld. Za pokritje primankljaja priporoča 32% deželnih nakladov na državne davke.

Vnanje države.

Kakor se poroča „Narodnim Listom iz Cetinja je **črnogorski knez** Nikita zastopnikom vevlastij izročil posebno noto, v kateri se na podlagi Berolinske pogodbe ugovarja, da bi uprava v okupovanih provincijah imela pravico graditi utrdbe na črnogorskej meji in se obrača do vevlastij, naj bi posredovale, da se to delo ustavi in upravo okupovanih dežel prisili po diplomatskem potu izpolnovati mejnarodne pogodbe. Črnogora se nadalje pri tožuje proti vojaškim pripravam Avstrije proti Črnejgori in da avstrijske straže pogostem prestopajo črnogorsko mejo, zasledujoč begune. Črnogora zahteva, vevlasti naj odpošljejo komisijo, katera bode ukazala vse utrdbe, ki škodujejo črnogorskemu ozemlju, podredi. K temu koraku je pregovoril Črnogoro angleški zastopnik, da bi se potem bosniško vprašanje rešilo na evropskem kongresu. Iz Dunaja v Cetinje vrnivši se ministerski rezident Milinković imel je daljši pogovor s knezom Nikito in ministrom Radonićem. Izročil je noto, v kateri se zahteva, da naj Črnogora z mejnim kordonom zabrani, da pri Bileku in Koritu ne bodo nadlegovali avstrijskih vojakov iz Črnogore došli ustajniki. Črnogora je odbila to zahtevanje, kajti ustajniki ne prihajajo iz Črnogore, ampak iz hercogovskih krajev. — Srbska pisatelja Lazara Kostića, kateri je za Bističevega ministerstva bil v Belemgradu urednik nekega lista, potem od Kristića od tam pregnan, poklical je neki knez Nikita v Črnogoro in ga imenoval naučnim in justičnim ministrom.

Po poročilih poljskih listov pričakuje se kmalu prihod **ruskega** carja v Varšavo. — Škoda, ki jo je prouzročila povodenj na Rusko-Poljskem, ceni se na 5 1/2 milijona. Nad 150.000 orolov njiv je poškodovanih. Nesreča je zadela kakih 250 000 kmetov.

Bolgarsko narodno sobranje se je še le včeraj otvorilo. Otvorenje se je zakasnilo zaradi sestave prestolnega govora. Mej poslanci je razširjeno mnenje, da ostane še Cankovo ministerstvo, samo da se bodo v njem izvršile neke premembe.

Člani, katere je **francoski** senat izvolil v komisijo za pretresovanje predloga, ki se tiče revizije ustave, neso nič kaj zadovoljni z dotičnimi sklepi zbornice. Nekaj jih nasprotuje vsakej reviziji ustave, drugi se pa boje, da bi ustava preradikalno ne izpala. Morda bode senat pokopal revizijo ustave, kakor je angleška zgornja zbornica volilno reformo. To je pa jako sitno za francosko vlado, obema zbornicama ne more ustreči. Vsekako bode pa še dolgo trajalo, predno bodo sklepi za revizijo ustave gotovi in vlada bode imela še mnogo tuda. Če bode senat vsprejel tudi predlogo, pa jo bode gotovo nekaj predelal, in dal jej konservativnejše lice, potem bode pa še le izročena kongresu, ki bode konečno sklepal o njej. Od Kitaja misli Francija zahtevati 150 milijonov frankov odškodnine.

Volitve za **belgijski** senat so za konservativce jako dobro izpale. Dobili so najmanj 17 glasov večine. 22. t. m. snideti se obe zbornici in ministerstvo bode jima najprej predložilo predlogo, da se diplomatska zveza z Vatikanom zopet ustanovi.

Finančni veščaki **egiptovske konference** marljivo delajo in pripravljajo svoja poročila in predloge za drugo sejo konference, ki bode morda v soboto.

Senat **Združenih držav** potrdil je imenovanje kongresnega člana Johna Kassona poslanikom v Berolinu. Hoče se hitro namestiti izprazneno mesto poslanika že radi kitajsko-francoskega konflikta. Kasson je 64 let star in je od 1877 do 1881 leta zastopal Združene države na Dunaji. Poprej je bil dlje časa v višjej poštni službi, leta 1864 bil je poslan k mejnarodnemu poštnemu kongresu v Pariz, potem je pa Združene države zastopal skoraj na vseh poštnih kongresih. Kasson bil je večkrat izvoljen v kongres.

Domače stvari.

— (Trtna uš.) Okr. glavarstvo s Krškega poroča, da je trtna uš konstatovana v občini sv. Križ pri Kostanjevici. — C. kr. poljedelsko ministerstvo je nakazalo potrebni kredit za preiskovanje okuženih vinogradov in ukazalo, da se sestavi po zakonu deželna komisija.

— (Iz Kostanjevice na Dolenjskem) se nam piše v 8. dan t. m. Trtna uš nam dela velike skrbi in naši vinogradi gledajo obupano v prihodnost. Dokazano je, da trtna uš se ni našla le pri Veliki Dolini, ampak da so okuženi ze vsi vinogradi do Krke. Natančno preiskovanje vsega sumnega terena se bode kmalu pričelo. Vlada je imenovala posebno komisijo, katere vođa je gosp. Julij Hansel, ravnatelj Mariborske vinorejne šole, njegov namestnik g. G. Pirc, potovalni učitelj, udje pa gg. dr. Ignacij Namorš in Anton Ogulin. Kolikor smo poizvedeli, meni g. Hansel, da se naj opušča preiskovanje vinogradov okoli Velike Doline, ki so na daleč okrog obdani z okuženimi vinogradi in da se naj raji natanko preiskujejo vinogradi našega Kostanjeviškega okraja ob Krki navzdol do Save.

— (Šišeoska Čitalnica) priredi v 3. dan avgusta v praznovanje obletoice slavnostnih dni in navzočnosti Nj. Veličanstva presvitlega cesarja Frana Josipa I. veliko besedo pri Kslerji, pri kateri bode sodelovala godba domačega

Ivan ga je začuden pogledal.

— Oni, — nadaljeval je, malo jecljajoč, — storili so dobro delo; brez njih prodrti bi bili Tartarji v Rjazan.

— Zakaj bi tedaj ne smeli biti pri opričnikih? — vprašal je Ivan, in pogledal Serebrjanega, kakor bi ga hotel prodreti z očmi.

— Zato, car, — odgovoril je Serebrjani, ki je zastoj iskal priličnejega izraza, — ker so vender boljši od teh krvolokov, če tudi so hudobni ljudje!

Ta nepričakovana in neprostovoljna predrznost Serebrjanega, spravila je Ivana v zadrego. Spomnil se je, da Nikita Romanovič ne govori z njim prvi pot tako odkritosrčno in naravnost. V tem se je on sam dobrovoljno vrnil v slobodo in se udal v carsko voljo. Upornosti ga tedaj ni mogel dolžiti in omahoval je kako hoče vsprejeti to predrznost, kar je nov obraz obrnil nanj svojo pozornost.

V tolpo razbojnikov se je urinil tuj človek, kakih šestdesetih let, čedno oblečen, in skušal je obrniti nase pozornost Serebrjanega, ne da bi ga zapazil car. Že nekólikokrat je izza prednje vrste pomolil skrivaj roko in skušal za obleko prijeti kneza, ko ga ni dosegel, skril se je zopet za razbojnike.

— Kaka podgana je to? — vprašal je car in pokazal na neznanca.

Pa ta se je že skril v tolpo.

— Razmaknite se, ljudje! — rekel je Ivan: — dajte mi semkaj onega fanta, ki se skriva za vami.

Nekaj opričnikov je skočilo v tolpo in izvleklo krivca.

— Kak človek je to? — rekel je Ivan in sumljivo ga gledal.

— To je moj nadkonjar, car! odgovoril je hitro Serebrjani, ko je spoznal Mihejiča, — videl me ni od tistega časa...

— Tako je, milostljivi car! — potrdil je Mihejič, jecljajoč od strahu in veselja: — njega kneževska milost govori resnico!... Videla se nesva s tistega dne, ko so zgrabili njegovo milost! Hvala Bogu, Nikita Romanovič! Jaz sem že mislil, da se nič več ne vidiva!

— Kaj si mu hotel povedati? — vprašal je car, ki je še vedno nezaupno gledal Mihejiča: — zakaj si se pa skrival za razbojniki?

— Bal sem se, milostljivi car Ivan Vasiljevič, bal sem se tvojih opričnikov! Ti so, sam veš, car, tak narod...

In Mihejič se je ugriznil v jezik.

— Kak narod? — vprašal je Ivan in prizadeval si dati svojim potezam milostljiv izraz: — govori stavec, nikar se ne sramuj, kak narod so moji opričniki?

Mihejič je pogledal carja in umiril se.

— Tak, kakoršnega še pred litovsko vojsko nikdar nismo videli! — spregovoril je pri tej priči, obodren od milostljivega izraza carjevega obraza, — ne da bi jim kaj očital, nezanesljivi ljudje so, da bi jih vzel vrag!

Car je bistro pogledal Mihejiča in čutil se je, da je sluga v odkritosrčnosti tako podoben svojemu gospodu.

— No, kaj ga tako debelo gledaš? — rekla je varuhinja. — Ali ga hočeš snesti, ali kaj? Mari on ne govori resnice? Mari smo poprej videli v Rusiji take krvoloke?

Mihejič se je razveselil, da je našel pomoč.

— Tako je, mamka tako, — rekel je. — Od njih je prišlo vse zlo v Rusijo! Oni so tudi očrnil bojarja! Ne verjami jim, car, ne verjami. Pasje gobce imajo na konjskej opravi, in pasje jezike v ustih! Moj gospod ti je zvesto služil, pa Vjazemski in

pešpolka pod vodstvom g. kapelnika Nemrave. Kegljanje in streljanje na dobitke pričelo se bode zjutraj ob 8. uri. Godba in beseda popoldne ob 1/4. uri. Podrobnejši program priobči se pozneje.

— (Umrli) je danes popoldne ob 1/3. uri gospod Fran vitez Gariboldi, c. kr. umirovljeni nad-sodnijski svetovalec, kateri je služboval kot c. kr. okrajni sodnik v Vipavi, potem kot svetovalec pri deželni sodnji v Ljubljani, pozneje pa pri nad-sodnji v Gradcu. Pokojni je bil oženjen z gospo udovo Mauserjevo, rojeno Tonello-Stramare in je bil posestnik lepe nove palače v Knašlovih ulicah. Kot sodnik je bil g. vitez Fran Gariboldi jako priljubljen. V zadnjih letih je bil tudi mestni odbornik Ljubljanski, a se malo udeleževal sej.

— (Nemško resnicoljubje.) „Marburger Zeitung“ priobčila je vtorek vest, da je bil gospod dr. Gregorec preteklo nedeljo pri volilnem shodu v Šmartinu na Pohorju. Ker je bil pa dr. Gregorec v nedeljo pri volilnem shodu pri sv. Lovrenci v Slo-venskih Goricah, se vidi, koliko je nemško-liberalcem do resnice.

— (Občinske volitve za okolico Celj-sko) bodo 23., 24. in 25. t. m. Ker je v 3. raz-redu 480 volitev in je že zadnjič volitev trajala celi dan in celo noč, pričakovalo se je, da bosta za to volitev dva dneva odločena. A nemško-liberalna stranka, ki je vsled ponarejanja pooblastil veliko zaupanja izgubila, nadeja se zmagati le tedaj, če vo-litev prav dolgo traja, češ, da se bodo kmetski vo-lilci naveličali in odšli, predno bode volitev kon-čana. A takrat se bodo varali, kajti kmetski volilci so sklenili vztrajati, ko bi se volitev vlekla tudi skozi dva dni in dve noči.

— (Shod avstrijskih odvetnikov), in sicer sedmi, bode letos začetkom oktobra meseca v Pragi. Dnevni red se mu je že določil. Predlogi se tičejo: poprave administrativnega postopka; zakona zoper eksekucijo udovskih in sirotnih pokojnin; dalje razširjenja dedne pravice zakonske žene do moževe zapuščine; globe in postopka pri razžaljenosti; enakomernega ravnanja pri selitvi odvetnikov; na-mestne pravice odvetnikov na stalnih razsodiščih; odvetniške dolžnosti za hranjenje in izročevanje listin po §. 2 odvetniškega reda; premenjenega postopka pri malostnih naznanilih proti odvetnikom in odvet-niškim kandidatom; izkaza avstrijskega državljanstva od strani kandidatov, v odvetniško prakso stopajočih. Na obnem zboru pa se bode poročalo o predlogu, ali ne bi kazalo shoda avstrijskih odvetnikov pre-meniti v obči shod avstrijskih pravnikov?

— (Žensko maščevanje.) Ljubljansk trgovec, nekje tam doma, kjer se dvigajo visoki hribi proti nebu, večino leta s snegom kriti, velik prija-telj ženskega spola, ženi se bode baje prihodnji te-den. Zadnji čas je okus, kar se tiče vnanjosti žen-skega spola, nekoliko spremenil, prej je ljubil žen-ske bolj šibke postave, sedaj pa obraja, dasi sam precej vitke rasti, orjaško žensko postavo, recimo pravega grenadirja. Zapustil je šibko staro ljubico, katera kot novodobna Heba v neke gostilnici toči vino in pivo. Se ve da, šibka prejšnja ljubica ni nič kaj vesela, da jo je izpodrinila nova ljubica orjaške postave, ki je vrhu tega celo Štajerka, in izumi grozno

maščevanje. Poizve, da se je trgovec z na posodo vzeto kočijo peljal s košato dulcinejo na sprehod. Napolni staro „firkelško“ steklenico, ne s škod-ljivo kislino, nego z neko čudno tekočino in se po-stavi na franciškanski trg, mirno čakaje, kdaj se pripelje nezvesti trgovec s svojo nevesto. Ko ga od daleč zagleda, bilo je v mraku, bliža se razdražena šibka zapuščena ljubica vozu in oblije trgovca in njegovo drago z vsebino steklenice. Glasen krik, debele ljubice, zabavljanje trgovca, krohoten smeh gledalcev in zdaj obče razpravljanje najnovejšega preranega krsta s pomijami. Konečni rezultat: „Tožba pri c. kr. okrajni delegirani sodnji!“

— (Prememba posestva.) G. zlatar Jo-sip Šparovitz kupil je nekdanj Hohnovo, sedaj g. Vincenc Seunikovo hišo v Rožnih ulicah št. 19 za kupno ceno 5500 gld.

— (Čipkarska šola) otvori se s 1. dnem avgusta t. l. v Soči, v Tolminskem okraji, kot pod-družnica Dunajske osrednje čipkarske šole. Pouk in vodstvo na tej šoli izročeno je Tereziji Komačevi.

— (Kmetijski pouk učiteljem na vi-narski in sadjarski šoli na Slapu.) Okrajni šolski sveti krajski razposlali so do šolskih vodstev sledeči, na slovenski jezik preloženi poziv: „Vsled pisma, obrnjenega od kranjskega deželnega odbora do visokega ces. kr. deželnega šolskega sveta z dné 4. junija t. l. št. 4242, vršil se bode to leto prak-tični kmetijski vzobraževalni tečaj na deželni vinar-ski in sadjarski šoli na Slapu v dobi od 15. avgusta do 5. dné septembra meseca. — Nadalje ono pismo naznanja, da učitelji, ki se ude-leže tega tečaja, dobodo stanovanje v zavodu za-stoj, dalje primerno povračilo za pot in 21 gld. za hrano; zato pa so vezani, udeleževati se pouka te oretičnega in praktičnega ter koncem tečaja dati se izprašati, o čemur uroči jim ravnateljstvo spričevala. — Učitelji imajo svojo voljo, jemati si hrane iz šolske kuhinje, ali pa kjer si bodi drugje, v posledjem sučaju izplača se jim imenovano svoto v gotovini. — Povračilo za pot odšteje se učiteljem koncem tečaja po izpitu. — Ta določila daje se šolskemu vodstvu v pomnjo, da je razodene svojim učiteljem s pristav-kom uložiti svoje molbenice, obrnne do kranjskega deželnega odbora, najdalje do 15. dné t. m. Dano junija meseca. — Kakor čujem, povrnil se bode po Notranjem s 5 gld., Gorenjem s 10 gl. in Dolenjem s 15 gld. za osobo.

— (Iz Metlike) se nam piše dné 8. julija: Nemškutar-ubijalec je ni popihal, doma se je bil skril, videč pa in vedoč, da ga razkačeno ljudstvo išče in da njegovi jezi ne uteče, ovadil se je sodi-šču včeraj popoldne sam, in s tem je ves lov nanj končan. V trebuh ubodeni je nocoj umrl, druga dva še živita, jeden teh je jako hitro ozdravel.

— („Sloboda“) pripoveduje pod naslovom „Iz zagrebačkoga života“ naslednjo čitico: Jeden Zagrebških fotografov potreboval je učenca. Neki gospod pripelje mu svojega sina. Fotograf vpraša: „Ali zna nemški?“ Oča odgovori: „Zna nekoliko, sicer se bode kmalu toliko naučil, da vas bo razu-mel, ker vi vedno nemški govorite.“ — Fotograf odvrne: „To ni možno, jaz sem že dve leti na Hr-vatskem, pa še ne znam hrvatski. Jaz vašega sina

ne vzamem, če nemški ne zna.“ Ta črtica prav dobro riše razmere v Zagrebu, a tudi z ozirom na Ljubljano bi je ne bilo treba kaj premeniti.

— (Deželni odbor poroča deželnemu zboru poknežene grofije goriške in Gra-diške o svojem delovanju od zadnjega zbo-rovanja do konca maja 1884.) To je naslov obširnemu in jako pregledno sestavljenemu operatu, čegar vsebina je že v naslovu označena. Pridejani so: Izkaz, obsegajoč občinsko gospodarstvo, občin-ske in deželne doklade, kakor tudi doklade cestnih odborov in okrajnih šolskih zalogov, posnetki in ra-čunski sklepi raznih zalogov in splošni inventar pre-makljivega in nepremakljivega premoženja Goriške in Gradišanske grofije.

— (Na Slatini) napravila se je nova žan-darmerijska postaja.

— (Poštne hranilnice.) Urad poštних hranilnic poroča, da mu je v prošlem juniji meseci došlo 2.994.031 gld. novih ulog za 700.000 gld. več nego maja meseca. Nazaj se je plačalo v ju-niji 2.262.070 gld. Uložnikov vseh vkupe je sedaj 399.338, a denarja imajo 8 milijonov 812.380 gld. Tega denarja je 4.9 milijonov naloženih v majevi renti, a 2.7 milijonov v notni renti. S 1. julijem so vsi poštni uradi postali nabiralna mesta poštno-branilnega urada.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Marseille 10. julija. Včerajšnji dan jih je 9 za kolero umrlo, v Toulonu pa 5.

Carigrad 10. julija. Ladije s popotniki prihajajoče iz Varne, Küstendža, z Dunava, Odese, Brindisi, Trsta imajo se pet dni opa-zovati.

Razne vesti.

* (Sredstvo proti kolero.) V Toulonu je dr. Tronhin neki izumil novo sredstvo proti kolero. Priporoča namreč obolelim dihati čisti kislik. Uradno je že potrjeno, da jih je na ta način že več ozdra-velo. Ko pride namreč kislik v sapnik in pluća, se telo takoj ogreje in žile začno zopet biti. Prav ve-likega uspeha pa to že ne more imeti, ker nam brzjav še vedno prinaša vesti, o mnogih umrlih v Toulonu za kolero.

* (Letina v Ameriki) bode neki jako dobra, kakor se poroča angleškim listom, zlasti pše-nice se bode lahko veliko prodalo v druge kraje.

* (10.000 kokošij kontumaciranih.) Ladija, ki je nedavno odplula iz Marseille-a v Bar-celono, imela je na krovu 10.000 kokošij, katere je poslal neki trgovec na Španjsko. Ko so se kokoši odpeljale, še ni bilo na Španjskem nikakih naredeb proti kolero, niti je bila predpisana „quarantaine“, za tega delj imele so kokoši samo za 24 ur zrnja. Ker je pa mej tem odredjena dvajsetdnevna „qua-rantaine“, obsojene so kokoši na dolg post, in Španjci ne bodo posebao zadovoljni s temi piščanci.

* (Štrajk tkalcev.) V Burley na Angleš-kem je 14.000 tkalcev ustavilo delo in zahteva, da se jim poviša plača za 5 %.

* (Bogastvo Kalifornije.) Štejemo še le 36 let, odkar je Kalifornija obče pristopna, a v tej razmerno kratkej dobi razvila se je dežela na čudovit način. Pšenice pridelala se vsako leto 12 mi-lijonov kvintalov v vrednosti 36 milijonov dolarjev; rudniki nesó 20 milijonov dolarjev na leto; volne dobi se po 42 milijonov funtov, to je 10.200.00 do-

Homjak sta ga očrnila. Prav je povedala ta mamka, da takih krvolokov še ni videla Rusija.

In ozirajoč se po opričnikih, ki so ga okrože-vali, primaknil se je Mihejič bliže k Serebrjanemu. — Če tudi ste volkovi, a zdaj me ne boste sneli.

Ko je car prišel na stopnice, sklenil je že odpustiti razbojnikom. Samo hotel jih je nekaj časa držati v dvomljenji. Opazke varuhinje neso bile nič prav na mestu in so skoraj razdražile Ivana, k sreči je bil on pri dobri volji in namesto tega, da bi se razjezil, sklenil je osmešiti Onufrevno in ponižati jo v očeh carskih dvornikov in ob enem se pošaliti z nadkonjarjem Serebrjanega.

— Tedaj tebi ni ljuba opričina? — vprašal e Mihejiča z navidezno dobrodušnostjo.

— Komu je ljuba, milostljivi car! Od kar smo se vrnili iz Litve, je vedno usipale nesrečo na mojega bojarja. Ko ne bi bilo teh krvolokov, bil bi moj gospod v tvoje carski milosti, kakor poprej.

In Mihejič je zopet po strani pogledal carske stražnike in mislil si je sam pri sebi: „Vrag naj jih vzame! Ako tudi pogubim svojo glavo, pa očistil bodem pred carjem svojega gospoda!“

— Ti imaš dobrega nadkonjarja! — rekel je car Serebrjanemu. — Ko bi bili moji slugi meni tako udani! Ali ga imaš že dolgo?

— Da, milostljivi Ivan Vasiljevič, — poprijel je Mihejič, obodren od carske pohvale, — služil sem že knezu, ko je bil še otrok. Služil sem tudi njegovemu pokojnemu očetu, oče moj je pa služil njegovemu dedu, in otroci moji, ko bi jih imel, slu-žili bi mojim otrokom.

— Mari ti nemaš otrok, starček? — vprašal ga je Ivan milostljivo.

— Imel sem dva sina, milostljivi car, oba mi je Bog vzel. Oba sta pala v boji pri Polocku, ko smo z Nikito Romanovičem in knezem Pronskim osvobodili Polock. Staršemu sinu, Vasiliju, je vrazil Leh s sabljo razkrojil glavo, ta mlajšemu, Stepanu, so pa s kroglo prestrelili prsi, naravnost skoz na-plečnik, malo nad levim sescem.

In Mihejič je s prstom pokazal na prsni mesto, kjer je Stepana zadela krogla.

— Vidiš! — rekel je Ivan prikimajoč z glavo, kakor bi ga bila ganila osoda Mihejičevih sinov: — Nu, kaj se če, starček, če je te Bog vzel, bodeš pa druge dobil!

— Od kod jih hočem dobiti, milostljivi car? Žena mi je umrla, a iz rokava novih otrok ne iz-treseš!

— Kaj, — rekel je car, kakor bi želel poto-

lažiti nadkonjarja, — če Bog dá, da dobiš drugo ženo!

Mihejiča je zelo razveselil razgovor s carjem.

— Kako bi ne našel te dobrote, — odgovoril je, in nasmehljal se, — samo mene ne vesele babe, in sem zato že prestar.

— Mej babo in babo je razloček! — opznil je Ivan in zgrabil Onufrevno za dušegrejko: — tu imaš ženo! — rekel je in potisnil naprej varuhinjo. — Vzemi jo, starec, in živi z njo v ljubezni in miru, in otroke pridobi.

Opričniki, ki so razumeli carjevo šalo, so se glasno zabohotali, a Mihejič je osupnen pogledal carja, če se ne smeje, pa na Ivanovem obrazu ni bilo niti sledu smehljanja.

Mrtve oči varuhinje so se zažarile.

— Nesramnež ti! — zakričala je na Ivana: — brezbožnež! Jaz ti bodem dala norčevati se iz mene! Nesramnež ti, feji! Brezvesten brezverec!

Starka je udarila z bergljo ob stopnice, jezno je grizla ustna in nos jej je povišnel.

— Zadoosti je ustavljanja, baba, — rekel je car, — izbral sem ti dobrega moža; on te bode ljubil, skrbel zate in pameti te učil! A svatbo bomo napravili! Nu, kako ti bode dopala ta gospodinja, starec? (Dalje prik.)

larjev; ovočja in sadja za 10.000.000 dolarjev; proizvodi mlekarstva 700.000 dolarjev; predivo, svila, pavola itd. 200.000 dolarjev; goveda in drobnica 5.200.000 dolarjev itd. Vsega vkupe 82.600.000 dolarjev in po odšteti 20 milijonih iz rudnikov od poljedelstva samega 62.600.000 dolarjev. V bankah bilo je koncem 1882 l. več nego 93 milijonov dolarjev naloženih. Po zadnjem popisu z l. 1880 bilo je v Kaliforniji 864.694 prebivalcev, tedaj pride na vsacega 100 gld., ali na celo obitelj 1200 gld. letnega dohodka.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. julija	7. jutraj	736-50 mm.	+18-2°C	sl. szh.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	736-40 mm.	+24-2°C	sl. vzh.	d. jas.	
9. julija	9. zvečer	736-30 mm.	+19-6°C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura + 20-7°, za 1-9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 10. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	35	kr.
Srebrna renta	81	50	
Zlata renta	102	85	
5% marcna renta	95	75	
Akcije narodne banke	853	—	
Kreditne akcije	300	50	
London	121	90	
Srebro	—	—	
Napol.	9	67 1/2	
C. kr. cekini	5	76	
Nemške marke	59	60	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125	25
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102	90	
Ogrska zlata renta 6%	122	15	
" " " "	91	—	
" " " "	87	95	
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	104	50	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	—	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107	70	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—	
Kreditne srečke	100 gld.	176	—
Rudolfove srečke	10	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	107	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	217	—	

Št. 3914.

(434-3)

Naznanilo.

Zarad glavnega snaženja in nekoliko drugih potrebnih naprav ostane **deželna blagajnica kranjska** od 14. do vstetega 19. julija 1884. leta za strankini promet **zaprta**.

Od deželnega odbora kranjskega, v Ljubljani, dné 5. julija 1884.

Spričevalo.

Podpisani potrjujejo s tem, da so po natančnej preiskavi našli, da je cigaretni papir „**LE HOUBLON**“ iz francoske tovarne za cigaretni papir gospodov **Cawley & Henry** v Parizu izvrstne kakovosti, popolnem brez tujih sestavin, zlasti pa zdravju škodljivih snovi.

Dunaj, v 24. dan maja 1884.

Dr. J. J. Pöhl,
red. jav. prof. kem. tehnologije na c. kr. tehnični visoki šoli.

Dr. E. Ludwig,
c. kr. red. profesor medicinske kemije na Dunajskem vseučilišču.

Dr. E. Lippmann,
izred. profesor kemije na Dunajskem vseučilišču.

(Pristnost teh podpisov potrdil je dr. J. Homann, c. kr. notar na Dunaji. Zgornje spričevalo je potrjeno in podpisano od c. kr. ministerstva vnanjih zadev in francoskega poslanstva na Dunaji v 28. dan maja 1884.) (297-1)

Jeden ali tudi dva izučena

kovaška pomagala

dobita takoj delo proti dostojnemu plačilu pri Lovretu Rupnik-u v Zagorji na Notranjskem. (430-3)

Gostilnica

„Pri južnem kolodvoru“

je zopet **odprta**, ravno tako so zopet **sobe** popotnikom na razpolaganje.

Slavnemu občinstvu se priporoča

s spoštovanjem

Jožefa Perles.

(427-3)

Tri sénice (šupe)

in

jedna klet

oddadó se v najem pri **baron Kodelli-jevem gradu** na Spodnjih Poljanah.

Več se izvê pri

Antonu Podkraišku,

(440-2)

Gradiše, Rimska cesta št. 5.

Tuji:
dne 9. julija.
Pri **Ston:** Fischer z Dunaja. — Juvence iz Postojne. — Singer z Dunaja. — Vogrich iz Pulja. — Faber iz Trsta. — Sonnenberg iz Kanije.
Pri **Mateti:** Drasche z Dunaja. — Fois iz Reke. — Piber iz Trsta. — Fischer z Dunaja. — pl. Pernoff iz Budimpešte. — dr. Piber iz Trsta.

Umrlí so:
8. julija: Tomaz Terež, dninar, 66 let. Karolinska zemlja št. 7, za oslabiljenjem.
9. julija: Meta Makar, gosinja, 78 let. Ribje ulice št. 7, za razstrujenjem pluc.
V deželni bolnici:
6. julija: Janez Jorinc, tesar, 19 let, za naključno poskodo.
7. julija: Matija Bežlj, dninar, 56 l., za rakom v želodcu.

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani
priporoča po nizki ceni
vožne liste
slovensko-nemške in nemške.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

NOV.

Roman. Spisal **Turgenjev**, poslovenil **M. Mdoerh.** — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal **M. Lermontov**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal **A. S. Puškin**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za nižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal **Rajč Bož.** — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal **Fr. Levstik.** — Telečja pečenka, novela, spisal **J. Jurčič.** — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. **Celestin.** — Trstvo z grozjem na Ruskem, spisal dr. **J. Vošnjak.** — Čegava bode, novelica, spisal **J. Ogrinc.** Velja 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal **J. Jurčič.** Velja 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal **Viktor Cherbuliez**, poslovenil **Davorin Hostnik.** Velja 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal **H. Revière**, poslovenil **Davorin Hostnik.** — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal **E. Laboulaye**, poslovenil **Davorin Hostnik.** Velja 15 kr.

Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Vaše blagorodje!

Dolgo časa sem bolehal na kataru v želodci in hudej mrzlici in sem vkljub zdravniški pomoči tako oslabil, da skoraj nesem mogel hoditi. In tu sem se odločil preskrbeti si vkljub mojemu nezaupanju proti tako imenovanim hvalisanim univerzalnim zdravilom dr. Rosov zdravilni balzam, katerega rabim po predpisu. Čez osem dni dobil sem zopet okus do jedi, in ko sem porabil 4 velike steklenice, bil sem popolnem zdrav. Vsi ljudje, ki me poznajo, čudijo se, da tako dobro izgledam, in jaz smatram za svojo dolžnost, izreči najtoplejšo zahvalo za Vaše izvrstno zdravilo in je vsem trpečim na takih boleznih najtoplejšo priporočam. Jaz tudi nimam nič proti temu, da te vrstice objavno porabite, vendar brez mojega imena. Ker hočem Rosov balzam vedno imeti pri sebi, prosim, pošljite mi ga 16 steklenic proti poštnemu povzetju. Z velespoštovanjem

J. W., c. kr. nadporočnik 8. poljskega topničarskega polka v Sibiriji.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se **vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje**, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše **domače sredstvo**, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanji, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenosti želodca z jedmi, zaslinjenji, krvnem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevisih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživilja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано **ljudsko domače sredstvo** postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno **dr. Rosov zdravilni balzam** iz lekarne **B. Fragnerja** v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno **dr. Rosovega zdravilnega balzama**.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja**, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: **G. Ploccol**, lekar; **Vij. Mayr**, lekar; **Eraz. Birschtz**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **J. pl. Trnkoczy**, lekar. V Postojini: **Fr. Baccarolo**, lekar. V Kranji: **K. Šavnik**, lekar. V Novem Mestu: **Dom. Rizzoli**, lekar. V Kamniku: **Jos. Močnik**, lekar. V Gorici: **G. Christofoletti**, lekar; **A. de Gironcoli**, lekar; **R. Kürner**, lekar; **G. B. Pontoni**, lekar. V Oglej: **Delia Damaso**, lekar. V Trstu: **Ed. de Leitenburg**, lekar; **G. Prendini**, lekar; **G. B. Foraboschi**, lekar; **Jak. Serravalto**, lekar; **Anton Suttina**, lekar; **Karol Zanetti**, lekar. V Zagrebu: **C. Arazim**, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z materijaln'm blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnajejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrtni) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, **potegne mazilo v kratkem vso gnojico** na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V ikatljicah po 25 in 35 kr.

(158-8)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1,

v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank.	83,780.016-90
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1883	"	16,602.367-70
Izplačtve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot.	"	139,950.000-—
V slednjej dvanaestmesečnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za	"	65,726.175-—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek v slednjih 25 letih na uloženi ponudbah več kot.	"	1.260,777.854-55

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Val. Zeschkotu.**

(309-3)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železničkar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.